

การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม ของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

Perception and Expectation of Social Insurance Fund Benefit of
Informal Labors in Sam Phran Municipality, Nakhon Pathom Province.

กิตติ ธรรมสวัสดิ์¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 2) เพื่อศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณโดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 ราย สรุปผลการวิจัยโดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า แรงงานนอกระบบมีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 5 ด้าน คือ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) พบว่า กรณีตายมีค่าระดับการรับรู้มากที่สุดในประเด็นได้รับเงินทำศพ 20,000 บาท เป็นร้อยละ 100.0 และระดับการรับรู้ต่ำที่สุดในประเด็นหากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิเป็นร้อยละ 30.0 ส่วนความคาดหวังต่อ

¹นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

สิทธิประโยชน์ส่วนใหญ่คาดหวังว่ารัฐจะช่วยค่าชดเชยสูงขึ้นและจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ : ประกันสังคม แรงงานนอกระบบ การรับรู้ ความคาดหวัง

Abstract

The research on “Perception and Expectancy by Benefits of Social Security Fund Informal Labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province” aim to 1) study perception of these informal labors about benefits of Social Security fund, 2) study expectancy of these informal labors about benefits of Social Security Fund. This was quantitative research, using the questionnaires as the research tool. The sample group consisted of 100 people of informal labors. Statistics used for analysis were frequency, percentage. According to the research, informal labors perceive Social Security benefits in all five dimensions. All informal labors understand the term of receiving 20,000 bant in case of death at 100%. The informal labors only understand in term of paying once in six months for the case of accident at 30%. As for expectation on benefits, most informal labors expected that the government would give more compensations and increasingly pay contributions.

Keywords : social insurance, informal labors, perception, expectation

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทุกกลุ่มซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มประชากรที่อยู่ในภาคของแรงงานไทยส่วนหนึ่งซึ่งกล่าวได้ว่าสังคมไทยในอดีตเป็นสังคมเกษตรกรรม ลักษณะเป็นครอบครัวขยาย (extended family) มีสมาชิกในครอบครัวอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากสภาพในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรม ทำให้รูปแบบของระบบครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป มีการเคลื่อนย้ายถิ่นของประชากรจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมืองมากขึ้น รูปแบบครอบครัวจึงเปลี่ยนมาเป็นครอบครัวเดี่ยว (nuclear family) จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีเพียงพ่อ แม่ และลูกเท่านั้น ดังนั้น หากมีเหตุอันทำให้ทำงานไม่ได้ หรือไม่ได้ทำงาน ซึ่งจะทำให้ขาดรายได้จะทำให้ตนเองและครอบครัวประสบความเดือดร้อน อันเป็นผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปัญหาสังคมดังกล่าวจึงไม่พ้นภาระหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการให้มีการสงเคราะห์ช่วยเหลือ เพื่อแก้ปัญหาให้ทุเลาเบาบางลง แต่บริการด้านการสงเคราะห์ และด้านสวัสดิการสังคมที่รัฐบาลจัดให้ยังไม่เพียงพอกับความจำเป็นและความต้องการ รัฐบาลจึงต้องหาวิธีการที่เหมาะสม คือ การกำหนดหลักประกันส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงในชีวิตความเป็นอยู่ของแต่ละคนจึงต้องจัดตั้งเป็นกองทุนประกันสังคมขึ้นมา เพื่อแก้ไขและป้องกันความเดือดร้อนอันเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

ระบบประกันสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของระบบความมั่นคงทางสังคมที่จะทำให้เกิดความมั่นคงแก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวม ในประเทศไทยได้นำระบบประกันสังคมมาดำเนินการในปี 2533 โดยยึดหลักการเช่นเดียวกับนานาประเทศถือปฏิบัติอยู่ เมื่อต้องสูญเสียรายได้ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพให้ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข สำนัก

ประกันสังคมได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2533 ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 (กระทรวงแรงงาน, 2533) โดยโอนงานของกรมประชาสงเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกันสังคมและงานสำนักงานกองทุนเงินทดแทนของกรมแรงงานมาสังกัดสำนักงานประกันสังคม ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย ต่อมาเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2536 ได้มีการจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมขึ้น สำนักงานประกันสังคมจึงได้โอนมาอยู่ในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2545 ได้มีการปฏิรูประบบราชการ โดยตัดโอนภารกิจด้านสวัสดิการสังคมออกและเปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงแรงงานภารกิจหลัก คือ การบริหารงานกองทุนเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 (กระทรวงแรงงาน, 2537) และการบริหารงานกองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 กรณีพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งใช้เป็นหลักปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้พบว่ามีความสำคัญ ๆ ที่จำเป็นสำหรับแรงงานนอกระบบอย่างพอเพียงและเป็นประโยชน์แก่แรงงานนอกระบบเป็นอันมาก แต่ในอนาคตอาจต้องมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือควรมีพระราชกฤษฎีการองรับเพื่อให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2533 ในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป มีหน้าที่ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม ต่อมาได้ขยายการใช้บังคับกับสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ในวันที่ 2 กันยายน 2536 และให้ขยายใช้กับสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ในวันที่ 1 เมษายน 2545 ทั้งนี้ในระยะแรกกฎหมายประกันสังคมให้ความคุ้มครอง 4 กรณีก่อน คือ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพและตาย และได้ขยายขยายความคุ้มครอง กรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2541 ส่วนกรณีว่างงานเริ่มดำเนินการเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2547

ดังนั้น ในปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้ให้ความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคมรวม 7 กรณีแล้ว โดยนายจ้างและลูกจ้างต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนฝ่ายละร้อยละ 5.00 ของค่าจ้าง รัฐบาลร่วมสมทบร้อยละ 3.00 การกำหนดอัตราเงินสมทบกำหนดตามเหมาะสมกับสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง โดยเดิมกำหนดไว้ว่า กรณีว่างงานจะจัดเก็บเงินสมทบจากฝ่ายลูกจ้าง นายจ้างและรัฐบาลไม่เกินฝ่ายละร้อยละ 5.00 ของค่าจ้างแต่ปัจจุบันเก็บเพียงร้อยละ 0.50 ของค่าจ้างเท่านั้น การให้บริการโดยมุ่งเน้นที่กลุ่มลูกค้าให้ได้รับบริการที่พึงพอใจนั้น องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งอันเป็นหัวใจของงานประกันสังคม คือ การพิจารณาจ่ายประโยชน์ทดแทนให้เหมาะสมเพียงพอแก่การดำรงชีวิต การปรับปรุงประโยชน์ทดแทนนั้นจะต้องศึกษาวิเคราะห์อย่างรอบคอบ นอกจากจะต้องคำนึงถึงการให้หลักประกันในด้านเศรษฐกิจให้มีการทดแทนขาดรายได้การดูแลรักษาพยาบาลให้เป็นไปตามมาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกันตน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาอุปสรรคในการนำกฎหมายประกันสังคมมาใช้ในประเทศไทย ได้แก่ ปัญหาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการที่ถูกต้องแท้จริงของการประกันสังคม ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ก่อให้เกิดความสับสนกันเป็นอันมาก ปัญหาความรู้ ความเข้าใจนับเป็นปัญหาอุปสรรคที่สำคัญมากเพราะถ้าหากไม่มีความเข้าใจในเรื่องนี้แล้วก็จะไม่ให้ความสนใจ หรือยิ่งไปกว่านั้น อาจจะต่อต้านคัดค้านซึ่งเป็นปัญหาหนักเข้าไปอีก ปัญหาความไม่เข้าใจนี้พิสูจน์ให้เห็นอย่างเด่นชัดจากการวิจัยที่ผ่านมาด้วยเหตุนี้ การที่นำเอาการประกันสังคมมาใช้ให้ได้ผลในประเทศไทยจะต้องทำความเข้าใจที่ถูกต้องกับบุคคลทุกฝ่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประชาชนที่เป็นลูกจ้างผู้ประกันตนในฐานะที่เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงเนื่องจากจะส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม และได้รับประโยชน์ทดแทนจากการประกันสังคม เรื่องของแรงงานนอกระบบมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับสังคมไทย

ผู้เป็นแรงงานนอกระบบควรมีความเข้าใจความหมายของคำว่าแรงงานนอกระบบให้ถูกต้อง แรงงานนอกระบบตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 คือผู้ใช้แรงงานที่ทำงานโดยไม่มีสัญญาการจ้างงานที่เป็นทางการ แรงงานนอกระบบจึงเป็นแรงงานที่ไม่ได้อยู่ในกรอบความคุ้มครองของกฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายประกันสังคม เช่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระ เกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน มอเตอร์ไซด์รับจ้าง หาบเร่ แผงลอย ฯลฯ แรงงานนอกระบบอีกความหมายหนึ่ง สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน ได้กำหนดความหมายของแรงงานนอกระบบ เพื่อใช้เป็นแนวทางการขยายความคุ้มครองประกันสังคมสู่แรงงานนอกระบบ โดยหมายถึงผู้ที่มีการทำงาน มีรายได้และไม่อยู่ในความคุ้มครองของพระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับปัจจุบัน

เนื่องเพราะเหตุผลสำคัญบางประการกล่าวคือแรงงานนอกระบบเป็นแรงงานที่ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาน้อยและยังมีความรู้ความเข้าใจและทราบความจำเป็นที่ต้องทราบอย่างถูกต้องครบถ้วนในระดับหนึ่งเท่านั้นไม่เพียงพอที่จะทำงานจะใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุขเท่าที่ควรไม่ว่าจะเป็นประเด็นเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบโดยตรงที่ตนเองอยู่ประจำในเขตพื้นที่นั้น ๆ ทั้งในประเด็นของความคาดหวังที่พึงมีพึงได้จากสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับกองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบก็ยากจะคาดหวังได้อย่างถูกต้องใกล้เคียงกับความคาดหวังในชีวิตจริงเพราะขาดการศึกษาถึงความคาดหวังกับสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับกองทุนประกันสังคม ผู้วิจัยต้องการนำเอาข้อมูลด้านการรับรู้และความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อ.สามพราน จ.นครปฐม มาวิเคราะห์เพื่อเสนอข้อคิดเห็นในการพัฒนาประสิทธิภาพส่งเสริมการรับรู้และหาแนวทางเพื่อเป็นข้อมูลในการบริหาร

สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบให้ดียิ่งขึ้นต่อไป
สำหรับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม
ของแรงงานนอกระบบในเขต อ.สามพราน จ.นครปฐม
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม
ของแรงงานนอกระบบในเขต อ.สามพราน จ.นครปฐม

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยสนใจศึกษาการรับรู้และความคาดหวัง
เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม 5 ด้าน ดังนี้ 1) กรณีประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วย 2) กรณีทุพพลภาพ 3) กรณีตาย 4) กรณีชราภาพ
(เงินบำนาญ) 5) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มแรงงานนอกระบบ
ในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 100 คน ณ ระดับความ
เชื่อมั่น 90% โดยการใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane
เนื่องจากแรงงานนอกระบบที่จะศึกษามีความจำเป็นต้องประสานข้อมูลและ
ค้นหารายบุคคลจากทะเบียนประวัติและเป็นกลุ่มแรงงานนอกระบบที่มีได้มี
สัญญาจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100
คน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษา คือ กลุ่มแรงงานนอกระบบที่อาศัย
อยู่ในเขตพื้นที่เทศบาล อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล (personal data) คือ เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่ใช้วัดการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมในระบบประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ โดยใช้คำถามปลายปิดจำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคาดหวังของสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคมเกี่ยวกับแรงงานนอกระบบและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นนักวิชาการด้านสวัสดิการสังคมที่มีประสบการณ์ในการจัดการภาครัฐในเรื่องของแรงงาน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) รวมทั้งตรวจสอบการใช้ภาษาและการครอบคลุมเนื้อหา (verbal validity) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ (Index of item-objective congruence) ผลการตรวจสอบความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ราย อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และการวิเคราะห์จัดประเภทแยกแยะหมวดหมู่ของข้อมูล (typology and taxonomy analysis)

ผลการศึกษาวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	63	63.0
หญิง	37	37.0
อายุ		
15 – 29 ปี	6	6.0
30 – 39 ปี	22	22.0
40 – 49 ปี	44	44.0
50 – 59 ปี	28	28.0
สถานภาพสมรส		
โสด	10	10.0
สมรส	74	74.0
หย่า	8	8.0
หม้าย	8	8.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่า ป.ตรี	96	96.0
ป.ตรี	0	0.0
สูงกว่า ป.ตรี	4	4.0
อาชีพ		
รับจ้าง	43	43.0
เสริมสวย/ช่างตัดผม	5	5.0
เกษตรกร	38	38.0
ค้าขาย	14	14.0
รายได้		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	5	5.0
10,001 – 15,000 บาท	86	86.0
15,001 – 20,000 บาท	8	8.0
20,001 บาทขึ้นไป	1	1.0

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เฉพาะที่เป็นส่วนใหญ่หรือมากที่สุดในแต่ละปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 63.0 มีอายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.0 แต่งงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 74.0 ระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.ตรี คิดเป็นร้อยละ 96.0 มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 43.0 และมีรายได้อยู่ระหว่าง 10,000-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 86.0 ผลการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ

ประเด็น	ทราบ		ไม่ทราบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย				
1.1 ตนเองมีสิทธิได้รับเงินจากการขาดรายได้วันละ 200 บาทไม่เกิน 30 วันต่อปี	99	99.0	1	1.0
1.2 ต้องจ่ายเงินสมทบ 3 เดือนจึงจะสามารถได้รับเงินทดแทน	98	98.0	2	2.0
1.3 ค่าประกันตนที่ไม่เท่ากันต้องจ่ายเงินสมทบในอัตราที่ไม่เท่ากัน	97	97.0	3	3.0
2. กรณีทุพพลภาพ				
2.1 ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตั้งแต่ 500 บาทถึง 1,000 บาทต่อเดือนเป็นระยะเวลา 15 ปี	98	98.0	2	2.0
2.2 หากเสียชีวิตก่อนครบ 15 ปี จึงจะได้รับค่าทำศพ 20,000 บาท	100	100.0	0	0
2.3 การจ่ายเงินสมทบที่ต่างกันจะได้รับเงินก่อนทุพพลภาพในอัตราที่ต่างกัน	93	93.0	7	7.0

ประเด็น	ทราบ		ไม่ทราบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. กรณีตาย				
3.1 จะได้รับเงินศพ 20,000 บาท	100	100.0	0	0
3.2 ต้องจ่ายเงินสมทบ 6 เดือน ใน 12 เดือน จึงจะได้รับทราบสิทธิ	100	100.0	0	0
3.3 หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงิน สมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ	30	30.0	70	70.0
3.4 การจ่ายเงินค่าประกันตนมีอัตราที่ต่างกัน	66	66.0	34	34.0
4. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)				
4.1 ท่านทราบว่าเมื่อชราภาพจะได้รับเงินดอกผล คืนทั้งหมดเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์	92	92.0	8	8.0
4.2 ท่านทราบว่าจ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท	65	65.0	35	35.0
5. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)				
5.1 ได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/ เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึง บำนาญขั้นต่ำ	57	57.0	43	43.0
5.2 รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือน ทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่าของ เงินบำนาญรายเดือน	36	36.0	64	64.0
5.3 ทุพพลภาพก่อนได้บำนาญ มีสิทธิขอรับ บำนาญพร้อมดอกผลคืน	44	44.0	56	56.0

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้านตนเองมีสิทธิได้รับเงินจากการขาดรายได้วันละ 200 บาท ไม่เกิน 30 วันต่อปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 99.0 ในกรณีทุพพลภาพ

ด้านการทราบว่าหากเสียชีวิตก่อนครบ 15 ปี จึงจะได้รับค่าทำศพ 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในกรณีตายด้านการทราบว่าจะได้รับเงินศพ 20,000 บาท และการจ่ายเงินสมทบ 6 เดือน ใน 12 เดือน จึงจะได้รับทราบ สิทธิมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในกรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) ด้านการทราบว่าเมื่อชราภาพจะได้รับเงินดอกผลคืนทั้งหมดเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.0 และในกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ด้านการทราบว่าได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบ ถึงบำนาญขั้นต่ำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.0

ผลการศึกษาความคาดหวังและข้อเสนอแนะต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ทั้ง 5 ด้าน ตามรายละเอียดดังนี้

แรงงานนอกระบบย่อมมีความคาดหวังสูงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมหมายถึงว่าอยากสมหวังทุก ๆ ความคาดหวังในทุกกรณี ภายในเวลาที่ทางการกำหนดไว้ได้รวมทั้งความคาดหวังใหม่ ๆ ว่าจะได้รับ ความช่วยเหลือในบางกรณีเพิ่มขึ้น มีความเป็นไปได้จะเป็นความจริงและใน เวลาที่รวดเร็ว

1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ ด้านประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คาดหวังให้รัฐบาลมีระบบการจ่ายค่าชดเชยที่ดี เพิ่มจำนวนเงินมากขึ้น ให้ ความช่วยเหลือโดยจัดกองทุนรักษาพยาบาลกรณีที่ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากการเจ็บป่วย และคาดหวังต่อระบบการให้บริการเป็นไปตามระเบียบ ที่กำหนดอย่างรวดเร็ว

2. กรณีทุพพลภาพ

ส่วนใหญ่ มีความพึงคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีทุพพลภาพ พบว่า รัฐบาลควรได้รับเงินช่วยเหลือตามเงื่อนไขอย่างเป็นธรรม มีความเหมาะสมและมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งคาดหวังว่าทางราชการจะเพิ่มความดูแลเอาใจใส่และให้ความช่วยเหลือ ในบางกรณีให้เห็นว่าจำเป็น

3. กรณีตาย

ส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีตาย พบว่า ที่รัฐบาลต้องมีการเพิ่มจำนวนเงินเพื่อช่วยเหลือให้มากกว่าปัจจุบัน พร้อมต้องการให้ความช่วยเหลือที่รวดเร็ว มีความทั่วถึง ความเป็นธรรม มีการกำหนดแนวปฏิบัติที่ทันสมัยทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในขณะนั้นด้วย รวมทั้งทายาทของผู้ประกันตนจะมีโอกาสได้รับเงินทดแทนของผู้ประกันตนที่เสียชีวิตเพิ่มขึ้นจากเงินค่าทำศพที่ทางราชการจ่ายให้มากขึ้น และให้กองทุนจะเป็นเจ้าภาพในการจัดงานศพอีกด้วย

4. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

ส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ว่าได้รับเงินตามสิทธิประโยชน์จากภาครัฐมากกว่าเดิมรวมทั้งคาดหวังว่าได้รับเงินบำนาญและการจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น ควรเพิ่มอายุ ขยายเวลาผู้ประกันตน

5. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

ส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) โดยให้รัฐควรพิจารณาทบทวนให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกันตนที่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสิทธิประโยชน์จากเงินชดเชยขั้นต่ำให้สูงขึ้น ทั้งนี้ผู้ประกันตนที่อายุสูงกว่า 60 ปี ควรได้รับเงินช่วยเหลือจนกว่าจะเสียชีวิต นอกจากนี้ยังคาดหวังให้ทายาทได้รับเงินมากกว่า 10 เท่าของเงินรายเดือนและต้องการให้มีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น ความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ กองทุนประกันสังคมที่เริ่มจากกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) จึงอยู่ในความสนใจของแรงงานนอกระบบเป็นอย่างยิ่งและประสงค์ จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตรงตามที่มีความคาดหวัง

ข้อเสนอแนะต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ

1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
 - ทางรัฐบาลควรพิจารณาให้ผู้ประกันตนมีโอกาสได้รับสิทธิประโยชน์สูงขึ้นอีก
 - ควรให้ดูแลรักษาและพยาบาลผู้ป่วยจากประสบอันตรายด้วยสาเหตุต่าง ๆ อย่างทันท่วงที
 - รัฐบาลควรพิจารณาเพิ่มความช่วยเหลือด้านสวัสดิการอย่างเหมาะสมโดยเขียนไว้เป็นแนวปฏิบัติ
2. กรณีทุพพลภาพ
 - ควรเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้ประชาชนอีก
 - ควรขยายเวลาชดเชยค่ารักษาพยาบาลและให้มีระยะเวลารับเงินทดแทนเพิ่มขึ้นอีก
 - ควรจ่ายเงินชดเชยให้เหมาะสมกับความเป็นจริงของค่ารักษาพยาบาลในปัจจุบัน
 - ควรเพิ่มสถานที่รับเงินการจ่ายเงินสมทบเพื่อความสะดวกรวดเร็ว
 - ควรมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น
3. กรณีตาย
 - รัฐควรพิจารณาวางระเบียบช่วยผู้ประกันตนที่เสียชีวิตในรูปของสวัสดิการบางอย่างแก่ทายาท

- ควรกำหนดระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการแก่ทายาทตามความเหมาะสมและมีความเป็นธรรม

- ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบ

4. กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ)

- ภาครัฐควรหาสิ่งให้มีบริการเพื่อเพิ่มความพอใจแก่ผู้ประกันตน และควรมีการจัดกองทุนช่วยเหลือเพิ่มขึ้น และให้ความทั่วถึง

- ควรมีการพิจารณาการให้เงินบำเหน็จแก่ประชาชนให้สูงขึ้น พร้อมกับเพิ่มระยะเวลาสำหรับการจะได้รับเงิน

- ไม่อยากให้มีเงินบำเหน็จชราภาพ เพราะจะทำให้พันสภาพสมาชิกทำให้เสียสวัสดิการอื่น ๆ ไป

5. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

- รัฐควรประชาสัมพันธ์ให้ความหวังแก่ผู้ประกันตนประเภทผู้ชราภาพว่ามีโอกาสจะได้บำนาญสูงขึ้นและจะเป็นความจริงภายในเวลาไม่นาน

- ควรให้ผู้ประกันตนชราภาพได้รับเงินบำนาญสูงขึ้นและเป็นความจริง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้ออภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อ.สามพราน จ.นครปฐม จากผลการศึกษาด้านการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 5 ด้าน คือ กรณีประสบอันตรายหรือ

เจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ส่วนใหญ่มีผลการศึกษาการรับรู้ที่สอดคล้องกัน คือ การรับรู้ “ทราบ” ในสิทธิประโยชน์ที่เป็นรายละเอียดในแต่ละด้านของกรณีต่าง ๆ ยกเว้น แต่กรณีต่อไปนี้ ที่มีการรับรู้ “ไม่ทราบ” เป็นจำนวนมากเกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบ แบบสอบถาม คือ กรณีตาย ในประเด็น หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงิน สมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือน ทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่า ของเงินบำนาญรายเดือน และในประเด็น ทุพพลภาพก่อนได้บำนาญ มีสิทธิ ขอรับบำนาญพร้อมดอกผลคืน ส่วนกรณีของการรับรู้ “ไม่ทราบ” ที่มีมากกว่า หนึ่งในสามของผู้ตอบ คือ กรณีตาย ในประเด็น การจ่ายเงินค่าประกันตนมี อัตราที่ต่างกัน กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ท่านทราบว่าจ่ายเงิน สมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบ ถึงบำนาญขั้นต่ำ เป็นข้อพิจารณาได้ว่า การรับรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของนโยบาย สาธารณะจำเป็นต้องคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการรับรู้ เป็นการยาก ที่จะให้ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายรับรู้เรื่องเดียวกันได้เหมือนกันทุกคน ซึ่งมีนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงการรับรู้ของคนเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งว่า การรับรู้ หมายถึง เป็นการให้ประสาทสัมผัสเพื่อที่จะเรียนรู้ในสิ่งแวดล้อม ต่าง ๆ ที่เข้ามา มีผลกระทบต่อชีวิตและจิตใจซึ่งอาจมาจากประสบการณ์เดิม ที่เคยรับรู้ โดยการรับรู้ นั้นในความเป็นจริงแล้วคนอาจจะคิดและมองเห็นไป ในทิศทางเดียวกันนั้น ย่อมเป็นไปได้ อาจเป็นเพราะแต่ละบุคคลอาจมีการ รับรู้มาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2535). เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540), กรองแก้ว อยู่สุข (2543) และ นพ ศรีบุญนาถ (2546) ดังนั้น การประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับเรื่องสิทธิประโยชน์ดังกล่าวจึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการถ่ายทอด

การรับรู้ที่ต่อเนื่อง และมีการประเมินผลอยู่เสมอเพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์ในวงกว้างและกลไกของภาครัฐควรต้องคำนึงเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างการรับรู้ดังกล่าวให้เหมาะสมกับปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอยู่อย่างแตกต่างกันมาก จึงจะเป็นผลการปฏิบัติงานที่มุ่งความสำเร็จของการขับเคลื่อน

2. ข้ออภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ ในเขต อ.สามพราน จ.นครปฐม จากผลการศึกษาวิจัยในด้านความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ ทำให้พิจารณาข้ออภิปรายผล ความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมที่เริ่มจากกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของแรงงานนอกระบบเป็นอย่างยิ่งและประสงค์จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐโดยตรงตามที่มีความคาดหวัง ความคาดหวังที่สูงของแรงงานนอกระบบที่ต้องการให้รัฐสนับสนุนนั้นเป็นความคาดหวังที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวัง ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นความต้องการของบุคคลหรือส่วนรวมที่มีความปรารถนาต่อสิ่งที่หมายมั่นปั้นมือเอาไว้ไม่ว่าจะเป็นทางจิตวิทยา เช่น ความรู้สึก แรงจูงใจ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดให้เกิดพฤติกรรมตาม แนวโน้มที่ตนเองหรือพวกพ้องได้ตั้งเป้าหมายไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวว่าความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ว่าเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดี เป็นความมุ่งหวังที่อิงตามเป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่หวังไว้ รวมทั้งปัจจัยหลักที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้รับบริการจะเป็น 5 ประการ ได้แก่ การได้รับการบอกเล่าคำแนะนำจากบุคคลอื่น ความต้องการของแต่ละบุคคล ประสบการณ์ในอดีต ข่าวสารจากสื่อ และจากการให้บริการและราคา และรัตติกรณ์ จงวิศาล (2550) กล่าวว่า ความ

คาดหวังเป็นการทำความเข้าใจถึงเป้าหมายและความปรารถนาของบุคคลซึ่งหากสามารถทำให้เกิดความพึงพอใจ ย่อมทำให้เกิดผลดีทั้งต่อตัวบุคคลและส่วนรวม ดังนั้น หากหน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้นำเอาความคาดหวังมาพิจารณาในส่วนที่สามารถจะผลักดันให้มีการดำเนินการตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มแรงงานนอกระบบได้จะส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินการตาม พรบ.ประกันสังคมเป็นอย่างดีด้วยและในสภาพความเป็นจริงของแรงงานไม่ว่าจะเป็นนอกระบบหรือในระบบก็จะมี ความคาดหวังที่สูงต่อการได้รับสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องอย่างมากแต่ตนเองมักไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับผลงานวิจัยต่าง ๆ เช่น เปรมชัย สโรบล (2534) ได้ทำการศึกษาพบว่า ปัญหางานประกันสังคมของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าสำนักงานประกันสังคม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประกันสังคมและผู้มารับบริการประกันสังคมในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า พบว่าปัญหาการประกันสังคมเกิดจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานยังไม่พร้อม ไม่เข้าใจและไม่มีประสบการณ์ในการทำงานประกันสังคมและที่สำคัญที่สุด ผู้มารับบริการยังไม่มี ความเข้าใจในงานประกันสังคมและมีความคาดหวังการบริการจากโรงพยาบาลของรัฐสูง ส่วนเสาวภา พรศิริพงษ์ และคณะ (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ประกันสังคม: ความพร้อมของโรงพยาบาลของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ในปี 2535 พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานประกันสังคมที่สำคัญ คือผู้ประกันตนไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันสังคม ไม่ทราบสิทธิและประโยชน์ที่ตนพึงได้รับและในส่วนของสำนักงานประกันสังคมไม่ค่อยมีการชี้แจงเรื่องการประกันสังคม เช่น ระเบียบกฎเกณฑ์ วิธีปฏิบัติให้ผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายทราบ โดยเฉพาะเมื่อมีการออกกฎระเบียบใหม่ หรือมีการเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติ ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่กลไกภาครัฐจะต้องดำเนินการชี้แจง ประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจน ทั้งถึงและต่อเนื่องเกี่ยวกับ

สิทธิที่แรงงานพึงได้ โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มแรงงานนอกระบบที่ไม่มีสัญญาจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร อาจเป็นผู้ที่ขาดโอกาสในการรับรู้และเชื่อมโยงกับการทำงานของภาครัฐได้ง่าย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสื่อสารให้กลุ่มเหล่านี้ได้รับทราบข้อมูลซึ่งจะเป็นอีกหนทางหนึ่งของการลดความคาดหวังของแรงงานนอกระบบได้ด้วยจากการสร้างความพึงพอใจให้กลุ่มแรงงานนอกระบบนี้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม เพื่อแรงงานนอกระบบ

1. การกำหนดนโยบายระดับชาติว่าด้วยแรงงานนอกระบบโดยเฉพาะ และเพื่อให้แสดงทิศทางในการบริหารนโยบายนี้อย่างต่อเนื่องโดยรัฐบาลผ่านกระทรวงแรงงาน

2. การสร้างนโยบายปฏิบัติเกี่ยวกับแรงงานนอกระบบโดยตรงเพื่อให้ นโยบายระดับชาติมีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมให้เป็นประโยชน์แก่แรงงานนอกระบบอย่างแท้จริงในหลาย ๆ ด้าน

3. การใช้หลักวิชาการเสริมประสานและผลักดันปัจจัยหลักที่ทำให้ นโยบายทั้งสองระดับมีความหมายมีคุณค่าเกิดประโยชน์มากที่สุดให้แรงงานนอกระบบเป็นแรงงานที่ทันสมัยและพัฒนา

4. การให้ความสำคัญของพฤติกรรมของมนุษย์คือแรงงานนอกระบบ ให้ชีวิตจริงของแรงงานนอกระบบเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีที่ชอบที่เป็นคุณแก่ตนเอง สังคมไทยและชาติบ้านเมือง ผ่านรูปแบบการประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่าง ๆ ที่ทั่วถึง ชัดเจน ต่อเนื่อง มุ่งเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในประเด็นศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคมของแรงงาน

นอกระบบที่ประกันตนเพื่อวิเคราะห์ช่องว่างหรือความแตกต่างในประเด็นดังกล่าวแล้วนำมาพัฒนากระบวนการให้บริการสิทธิประโยชน์เพื่อสนองความคาดหวังของกลุ่มดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรกำหนดประเด็นของการศึกษาวิจัยด้านการให้ความรู้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการได้รับสิทธิประโยชน์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมายให้ลึกซึ้งเพื่อประยุกต์การกำหนดนโยบายในการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์แก่แรงงานทุกกลุ่มต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงแรงงาน. (2533). พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงแรงงาน

_____. (2537). พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2537. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงแรงงาน.

_____. (2542). พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงแรงงาน.

กฤษฎา ศักดิ์ศรี. (2534). องค์การกับมนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: อักษรวิทยา.

กรองแก้ว อยู่สุข. (2547). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทพพนม เมืองแมน และสรวง สุวรรณ. (2540). พฤติกรรมองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2535). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นพ ศรีบุญนาท. (2546). ศาสตร์การจัดการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สูตรไพศาล.

เปรมชัย สโรบล. (2534). ปัญหาทางประกันสังคมของโรงพยาบาลของรัฐ
ศึกษาเฉพาะกรณีของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า. ปัญหาพิเศษ
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิต
วิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2550). มนุษย์สัมพันธ์: พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสาวภา พรสิริพงษ์ และคณะ. (2535). ประกันสังคม: ความพร้อมของ
โรงพยาบาลรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เขตปริมณฑล.
นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุจิตรา ศรีประพันธ์. (2534). ผลกระทบของระบบประกันสังคมต่อระบบ
บริการสาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร: กองแผนงาน กระทรวง
สาธารณสุข.

หลุยส์ จำปาเทศ. (2533). จิตวิทยาการจูงใจ. กรุงเทพมหานคร: สามัคคีสาสน์.
อมร รักษาสัตย์. (2533). แนวความคิด ปรัชญา การสร้างความมั่นคงในสังคม
ด้านการจัดการสวัสดิการและการประกันสังคม. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ ป.ป.พ.

อรพรรณ หันจางสิทธิ์. (2522). ทศนคติของประชาชนต่อการประกันสุขภาพ
ตามโครงการประกันสังคมแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประชากรศาสตร์. นครปฐม: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.